

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, se sídlem Slezská 9, Praha 2 rozhodl soudcem JUDr. Filipem Liškou ve věci

žalobců:

- a) STRABAG Rail a.s.**, IČ 25429949
sídlem Železničářská 1385/29, 400 03 Ústí nad Labem
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Hlaváčkem
sídlem Jeseniova 2832/26, 130 00 Praha
- b) EUROVIA CS a.s.**, IČO 45274924
sídlem U Michelského lesa 1581/2, 140 00 Praha
- c) Metrostav a.s.**, IČO 00014915
sídlem Koželužská 2450/4, 180 00 Praha

Proti

žalovanému:

Správa železnic, státní organizace, IČ 70994234
sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha

o zaplacení částky 5 190 950,77 Kč,

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům částku ve výši 5 190 950,77 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z této částky od 10. 3. 2022 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci a) náhradu nákladů řízení v částce 455 931 Kč k rukám právního zástupce žalobce a) do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

- III. Žalovaný je povinen uhradit žalobci b) náhradu nákladů řízení ve výši 1 200 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen uhradit žalobci c) náhradu nákladů řízení ve výši 900 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou žádali žalobce uhrazení částky 5 190 950,77 Kč s příslušenstvím, a to na základě zvýšených nákladů vzniklých při provádění díla v důsledku pandemie Covid.
2. Konkrétně žalobci tvrdili, že dne 3. 1. 2019 spolu uzavřeli společenskou smlouvu, kterou se sdružili pro podání společné nabídky na veřejnou zakázku s názvem „Modernizace trati Veselí nad Lužnicí – Tábor – II. část, úsek Veselí n. L. – Doubí u Tábora, 2. etapa Soběslav – Doubí“. Poté, co byli vybráni jako dodavatelé, uzavřel s nimi žalovaný smlouvu o dílo č. E618-S-1850/2019 (č. 1-01-19-015/DAAD). Součástí smlouvy byly i smluvní podmínky pro výstavbu pozemních a inženýrských staveb projektovaných objednatel (FIDIC 1999), a to jak obecné podmínky, tak zvláštní podmínky pro stavby Správy železniční dopravní cesty, státní organizace č. j. 78/2017-910-IZD/1. V průběhu díla však nastala pandemie COVID-19, kdy vláda za účelem zabránění šíření této nemoci vyhlásila nouzový stav, který trval ode dne 12. 3. 2020 do dne 17. 5. 2020. V důsledku nouzového stavu vznik žalobcům nárok na prodloužení doby pro dokončení a na náhradu (zvýšených) nákladů. Tyto nároky žalobci žalovanému oznámili dopisem ze dne 1. 4. 2020 a jejich konečnou podobu dopisem ze dne 27. 10. 2020, kdy žalobci postupovali v souladu se závazným pokynem usnesení vlády České republiky č. 438 ze dne 20. 4. 2020 („Claim zhotovitele č. 2“). Žalovaný zprvu odmítal částku 30 112 492,62 Kč bez DPH uhradit, neboť žalobci nárok oznámili po 28denní lhůtě, po jednání stran však žalovaný částku uhradil. Dne 30. 9. 2020 byl vyhlášen druhý nouzový stav, který pokračoval až do 11. 4. 2021. Žalobci žalovanému dne 13. 10. 2020 dopis, ve kterém oznámili, že v důsledku nouzového stavu jim mohou vzniknout dodatečné náklady a že tyto náklady následně vyčíslí postupem dle smlouvy. Dne 12. 12. 2020 žalobci žalovanému zaslali dopis, ve kterém již tyto práce podrobněji rozepsali. Ke konečnému vyčíslení došlo dopisem ze dne 23. 9. 2021 a oznámením zhotovitele č. 135, v návaznosti na přijetí usnesení vlády č. 600 ze dne 28. 6. 2021 a přiloženého závazného pokynu („Claim zhotovitele č. 3“). Žalovaný však nárok ve výši 12 440 515,69 Kč uznal pouze z části, kdy nároky za období od 5. 10. 2020 do 15. 11. 2020 neuznal, neboť za řádné oznámení vzniku dodatečných nákladů považoval až dopis ze dne 12. 12. 2020. Nároky starší než 28 dnů od tohoto data tak dle něj řádně nevznikly (příp. zanikly). Žalobci se však domnívají, že o zvýšených nákladech informovali žalovaného již dopisem ze dne 13. 10. 2020, na který dopis ze dne 12. 12. 2020 přímo odkazuje. Náklady však vznikly mj. i v důsledku usnesení vlády č. 600 ze dne 28. 6. 2021, kterým byly změněny podmínky v důsledku přijaté legislativy (čl. 13.7 smluvních podmínek). Ustanovení čl. 20.1 o zániku nároku po 28 dnech je nevymahatelné, neboť se jedná o (nepřípustně) sjednanou smluvní podmínku. Žalobci byli navíc v postavení slabší strany a smlouva se uzavírala adhezně. Dle žalobců by žalovaný měl uhradit žalovanou částku i z titulu zavedené praxe stran dle postupu v první covidové vlně a hrazení Claimu zhotovitele č. 2.
3. Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že s ní nesouhlasí. Žalobci nejsou slabší stranou, neboť mohli během zadávacího řízení podávat námítky, pokud měli za to, že jim hrozí újma. Usnesení vlády č. 600 ani (druhý) závazný pokyn nezakládají nárok žalobkyň na dodatečnou platbu, neboť se nejedná o právní předpisy. Dopis žalobců ze dne 13. 10. 2020 svou textací nesplňuje podmínky čl. 20.1 smluvních podmínek, neboť zde není specifikovaná právní kvalifikace a dopis neobsahuje uplatnění nároku na dodatečnou platbu. Nárok žalobců tak vůbec nevznikl.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

4. Ze shodných (nesporných) skutkových tvrzení účastníků vyplývá, že žalobci uzavřeli dne 3. 1. 2019 společenskou smlouvu pro podání nabídky na veřejnou zakázku „Modernizace trati Veselí n. L. – Tábor – II. část, úsek Veselí n. L. – Doubí u Tábora, 2. etapa Soběslav – Doubí“. Nabídka žalobců byla vybrána jako nejvhodnější a žalovaný s nimi uzavřel smlouvu o dílo ze dne 25. 6. 2019. Součástí této smlouvy jsou obecné i zvláštní smluvní podmínky. V průběhu provádění prací však vypukla epidemie COVID-19, první vlna (nouzový stav) trval od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020, druhá vlna (nouzový stav) od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021. Zvýšené náklady žalobců za první vlnu byly žalovanému oznámeny oznámením č. 40 ze dne 1. 4. 2020 a následně, v návaznosti na usnesení vlády č. 438 ze dne 20. 4. 2020 a závazného pokynu, žalobci předložili žalovanému konečnou podobu nároku ve výši 30 112 492,62 Kč. Žalovaný zprvu s nárokem nesouhlasil, po jednání stran za účasti správce stavby vzal nesouhlas zpět a částku uhradil. Z nároků za druhou vlnu ve výši 12 440 515,69 Kč žalovaný uznal pouze část ve výši 7 249 564,92 Kč za období od 16. 11. 2020 do 30. 4. 2021. Provedení prací žalovaný nerozporoval.
5. Z čl. 13.7 smluvních podmínek FIDIC smluvní cena musí být upravena tak, aby bylo zohledněno zvýšení nebo snížení nákladů vyplývající ze změny v právních předpisech země (včetně zavedení nových právních předpisů a zrušení nebo modifikace existujících právních předpisů) nebo změny v soudním nebo oficiálním úředním výkladu takových právních předpisů provedené po základním datu, která ovlivňuje zhotovitele při plnění závazků podle smlouvy.
6. Z čl. 20.1 smluvních podmínek FIDIC, doplněných zvláštními podmínky pro stavby správy železniční dopravní cesty, státní organizace, soud zjistil, že jestliže se zhotovitel domnívá, že je oprávněn k prodloužení doby pro dokončení anebo dodatečné platbě podle jakéhokoli článku těchto podmínek nebo jinak v souvislosti se smlouvou, musí dát zhotovitel správci stavby oznámení nároku (claimu) popisující událost nebo okolnost, z které claim vyplývá. Oznámení musí být podáno co nejdříve, jak je to prakticky možné, a ne později než 28 dnů po tom, co si zhotovitel skutečnost nebo okolnost uvědomil nebo měl uvědomit. V oznámení podle předchozího odstavce musí zhotovitel uvést jednotlivé druhy nároků, které oznamuje, a to vždy s uvedením smlouvy, podle něhož mu každý z oznamovaných nároků měl vzniknout. Dodržení postupu podle předchozích odstavců je podmínkou vzniku nároku na prodloužení doby dokončení a jakéhokoliv nároku na dodatečnou platbu.
7. Z článku 20.9 zvláštních podmínek soud zjistil, že strany vylučují použití ustanovení § 1740 odst. 3, § 1764 až § 1766, § 1799 až § 1800, § 2586 až § 2635 (vyjma § 2629 odst. 2) občanského zákoníku. Strany se zároveň dohodly, že obchodní zvyklosti nemají přednost před žádným ustanovením zákona, a to ani před ustanoveními zákona, jež nemají donucující účinky.
8. Z oznámení zhotovitele dle Pod-čl. 8.3 OP/ZP ve věci vyhlášení nouzového stavu v ČR ze dne 13. 10. 2020 soud zjistil, že žalobci oznámili žalovanému, že ode dne 5. 10. 2020 platí na území ČR nouzový stav. V souvislosti s tímto stavem a vývojem situace pandemie COVID-19 žalovanému oznámili dle čl. 8.3 smluvních podmínek pravděpodobné budoucí negativní důsledky těchto okolností na provádění prací a s tím související dopady na cenu a dobu prací. Žalobci zároveň sdělili, že nedokáží predikovat výše uvedené skutečnosti a tedy kvantifikovat, jak budou práce ovlivněny, a to včetně ceny. Tyto konkrétnější informace budou zasílat žalobci průběžně.
9. Z oznámení claimu zhotovitele č. 3 v souladu s podčlásky 8.4, 8.5, 8.13, 13.7 a 20.1 ze dne 12. 12. 2020 soud zjistil, že žalobci navazují na své oznámení ze dne 13. 10. 2020 a informují žalovaného o přehledu konkrétních vlivů, které mají dopad na provádění díla (jeho termín a cenu).

10. Z vyčíslení claimu zhotovitele č. 3 ze dne 23. 9. 2021 soud zjistil, že žalobci vyčíslili finanční nárok paušálně dle usnesení vlády ve výši 12 573 718,96 Kč.
11. Z přílohy č. 1 soud zjistil vyčíslení paušalizované kompenzace nákladů v období pandemie COVID-19 na stavbě Modernizace trati Soběslav – Doubí.
12. Z přílohy č. 2 – čestného prohlášení ze dne 22. 9. 2021 – soud zjistil, že žalobci prohlásili, že v období nouzového stavu a v období pro zotavení nastaly podmínky při realizaci stavby způsobené pandemií COVID-19 nebo souvisejícími opatřeními orgánů veřejné moci.
13. Z oznámení zhotovitele k závěrečnému vyčíslení claimu č. 3 dle pod-čl. 13.7 a 20.1 OP/ZP ze dne 27. 10. 2021 soud zjistil, že žalobci oznámili žalovanému, že mají v souladu s usnesením vlády č. 600 nárok na paušalizovanou kompenzaci nákladů, které jim vlivem ztížených podmínek při provádění bíla vznikly. Žalobci žádají o prodloužení lhůty k vyčíslení nároku do června 2022.
14. Z oznámení zhotovitele č. 135 ze dne 9. 3. 2022 vč. přílohy č. 1 (aktualizace vyčíslení) soud zjistil, že žalobci předložili finální vyčíslení nároku na částku 12 440 515 Kč.
15. Z dohody o částečném vypořádání dodatečného finančního nároku zhotovitele ze dne 13. 5. 2022 soud zjistil, že za nesporný nárok byl sjednán nárok za období od 16. 11. 2020 do 30. 4. 2021 ve výši 7 249 564,92 Kč. Nárok za období 5. 10. 2020 do 15. 11. 2020 nebyl vypořádán.
16. Z usnesení vlády České republiky ze dne 28. 6. 2021 č. 600 k minimalizaci dopadů pandemie onemocnění COVID-19 na vybrané stavby dopravní a vodní infrastruktury a stavby s nimi související soud zjistil, že vláda České republiky schválila Závazný pokyn k řešení následků pandemie COVID-19 pro Ředitelství silnic a dálnic ČR s.p.o., Správu železnic, s.o., a Ředitelství vodních cest ČR o.s.s., který je určen k zajištění poskytování plateb za ztížené podmínky při provádění staveb dopravní a vodní infrastruktury od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021 a že se existence příčinné souvislosti nastalých ztížených podmínek způsobených pandemií COVID-19 nebo souvisejícími opatřeními orgánů veřejné moci neprokazuje jinak, než čestným prohlášením zhotovitele.
17. Ze závazného pokynu k řešení následků pandemie COVID-19 pro Ředitelství silnic a dálnic ČR s.p.o., Správu železnic, s.o., a Ředitelství vodních cest ČR o.s.s., soud zjistil, že „zjednodušení administrativních postupů a způsobu stanovení kompenzace lze docílit zmírnění negativních dopadů. Lze tím též přispět k omezení nákladných soudních sporů.“ „Administrace uplatnění paušalizované kompenzace nákladů bude probíhat podle smlouvy, zejména pod-článku 20.1 dohodou stran... Zhotovitel může navrhnout a správce stavby musí schválit jinou lhůtu pro toto předložení vyčíslení. S ohledem na datum vyhlášení nouzového stavu tento závazný pokyn umožňuje zhotoviteli a správci stavby stanovit lhůtu pro předložení vyčíslení nejpozději do 30. 9. 2021... Zhotovitel, který realizuje práce v období nouzového stavu, je dle smluvních podmínek FIDIC oprávněn vznést claim v souladu s pod-čl. 20. 1 ve spojení s pod-čl. 13.7 smluvních podmínek s tím, že kvantifikace bude provedena způsobem uvedeným v bodě 2 písm. a). Claim bude uhrazen jako část smluvní ceny na základě měsíčních vyúčtování zhotovitele.“
18. Dle § 1 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti.
19. Dle § 654 odst. 1 občanského zákoníku nebylo-li právo vykonáno ve stanovené lhůtě, zanikne jen v případech stanovených zákonem výslovně. K zániku práva soud přihlédne, i když to dlužník nenamítne.

20. Dle § 2622 odst. 2 občanského zákoníku zhotoviteli zaniká nárok na určení zvýšení ceny podle odstavce 1, jestliže neoznámí nutnost překročení rozpočtované částky a výši požadovaného zvýšení ceny bez zbytečného odkladu poté, kdy se při provádění díla ukázala jeho nevyhnutelnost.
21. Žalovaný odmítl uhradit žalobcům plnění ve výši 5 190 950,77 Kč představující zvýšené náklady na provádění stavby v období od 5. 10. 2020 do 15. 11. 2020 v důsledku covidových opatření, neboť dle jeho názoru lze za kvalifikované oznámení ve smyslu čl. 20.1 smluvních podmínek považovat až dopis žalobců ze dne 12. 12. 2020. Všechny nároky předcházející tento dopis o více než 28 dnů tak platně nevznikly.
22. Soud s tímto názorem nesouhlasí. V první řadě je třeba uvést, že občanský zákoník v § 654 odst. 1 jednoznačně stanovuje, že právo zaniká jen v případech výslovně stanovených zákonem. Tvzení žalovaného, že se jedná o ustanovení dispozitivní, je nutné odmítnout již jen s poukazem na dikci daného ustanovení („**pouze** v případech stanovených zákonem **výslovně**“).
23. Kogentnost daného ustanovení lze odvodit i z předchozí právní úpravy (konkrétně § 583 přechozího občanského zákoníku, resp. § 261 odst. 2 obchodního zákoníku). U té Nejvyšší soud dovodil, že jde o normu kogentní a že tudíž lhůtu prekluzivní může stanovit pouze zákon, např. v rozsudku sp. zn. 2 Cdo 588/97 ze dne 29. 1. 1998 či v rozsudku sp. zn. 21 Cdo 3635/2008 ze dne 22. 9. 2009. Soud nemá důvodu se od tohoto názoru odchylovat ani za účinnosti nové právní úpravy.
24. Pokud by bylo navíc judikatorně dovozeno, že ustanovení je dispozitivní, došlo by k praktickému vyprázdnění institutu promlčení (resp. jeho možného obcházení). Promlčecí lhůta je obecně 3letá (§ 629 odst. 1), kdy zákon (opět kogentně) stanoví, že nelze platně sjednat promlčecí lhůtu kratší než 1 rok (§ 630 odst. 1). Je tak již z povahy obou institutů nepřijatelné, aby zákon stanovil minimální promlčecí lhůtu 1 rok, ale umožnil stranám sjednat si prekluzivní lhůtu (tedy lhůtu se závažnějším následkem než je pouhé oslabení práva při promlčení) v délce 28 dní.
25. Ani skutečnost, že se jedná o (renomované) smluvní podmínky FIDIC soud nezabývá povinností aplikovat právní předpisy České republiky a tedy přihlížet k absolutní neplatnosti jednotlivých ustanovení.
26. Jelikož tak soud dospěl k závěru, že dané ustanovení je absolutně neplatné, žalovaný se nemohl platně zbavit své povinnosti hradit dluh pouze s odkazem na uplynutí lhůty 28 dnů od vzniku rozhodné skutečnosti. Na tom nic nemění ani žalovaného odlišný interpretační výklad, kdy namísto *zániku* práva hovoří o jeho *nevzniknutí*. Ustanovení § 654 odst. 1 občanského zákoníku mívá obecně na situace, kdy vlivem plynutí času dochází k zániku práva jedné ze stran. To, zda se tak stane uplynutím lhůty bez dalšího, či zda po uplynutí lhůty dojde *de facto* k *ex tunc* nevzniku, jak tvrdí žalovaný, je irelevantní. Zákon nevyžaduje exaktní formulaci, že *právo zanikne*, ale mívá obecně na způsobený následek (nemožnost uplatnění svého práva) – k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 2171/2009 ze dne 10. 3. 2011.
27. Zánik nároku žalobců by mohl způsobit např. § 2622 odst. 2 občanského zákoníku, který upravuje zvýšení ceny díla podle rozpočtu a povinnost zhotovitele oznámit zvýšené náklady objednateli bez zbytečného odkladu. Aplikaci tohoto ustanovení však účastníci výslovně vyloučili (čl. 20.9 zvláštních podmínek).
28. Žalovaný tak nemá (smluvního ani zákonného) podkladu, pro který by mohl plnění žalobci odmítnout.

29. Postupovali-li žalobci tak, že dne 13. 10. 2020, 8 dnů po vyhlášení nouzového stavu, informovali žalovaného o těchto skutečnostech a o možných budoucích negativních důsledcích těchto okolností, které v nejbližší možné době doplní o konkrétní čísla (cenu a dny prodloužení), kdy toto doplnění skutečně provedli dopisem ze dne 12. 12. 2020, tedy necelé 2 měsíce poté, soud na tomto postupu neshledává čehokoli nepřiměřeného či nezodpovědného. Pouhá absence odkazu na čl. 20.1 v říjnovém dopise opět nemůže samo o sobě způsobovat zánik nároku žalobců. Teoreticky by v úvahu přicházelo porušení smluvní povinnosti žalobci (jehož porušení by bylo např. zajištěné smluvní pokutou), ale o to se v daném případě nejednalo.
30. Podpůrně soud uvádí, že na zvýšené nároky žalobců reagovala i samotná vláda České republiky, když přijala usnesení č. 600 dne 28. 6. 2021, kterým schválila závazný pokyn k řešení následků pandemie onemocnění COVID-19. Tento pokyn byl navíc výslovně určen žalovanému, jako jednomu ze subjektů na poli provádění staveb dopravní a vodní infrastruktury. V tomto pokynu je uvedeno, že „zjednodušení administrativních postupů a způsobu stanovení kompenzace lze docílit zmírnění negativních dopadů. Lze tím též přispět k omezení nákladných soudních sporů.“ Jako postup administrace dodatečných nákladů závazný pokyn uvádí, že „administrace uplatnění paušalizované kompenzace nákladů bude probíhat podle smlouvy, zejména pod-článek 20.1 dohodou stran... „Zhotovitel může navrhnout a správce stavby musí schválit jinou lhůtu pro toto předložení vyčíslení [než je lhůta uvedená v čl. 20.1 podmíněk, *pozn. soudu*]. S ohledem na datum vyhlášení nouzového stavu tento závazný pokyn umožňuje zhotoviteli a správci stavby stanovit lhůtu pro předložení vyčíslení nejpozději do 30. 9. 2021... „Zhotovitel, který realizuje práce v období nouzového stavu, je dle smluvních podmínek FIDIC oprávněn vznést claim v souladu s pod-čl. 20.1 ve spojení s pod-čl. 13.7 smluvních podmínek s tím, že kvantifikace bude provedena způsobem uvedeným v bodě 2 písm. a). Claim bude uhrazen jako část smluvní ceny na základě měsíčních vyúčtování zhotovitele.“
31. Byť závazný pokyn primárně řešil způsob výpočtu zvýšených nákladů a neprokazování příčinné souvislosti, mimo jiné sám sebe označil pro účely smluvních podmínek FIDIC za „právní předpis“ a předvídal (budoucí) postup účastníků dle čl. 13.7 a 20.1 FIDIC.
32. Žalobci pak skutečně vznesli svůj nárok i na základě tohoto závazného pokynu svým dopisem ze dne 23. 9. 2021 obsahujícím odkazy na čl. 13.7 a 20.1.
33. Byť lze souhlasit se žalovaným, že právní kvalifikace tohoto aktu vlády je přinejmenším sporná, nelze zcela přijmout naprostou pasivitu žalovaného vůči tomuto rozhodnutí a jeho prosté konstatování o jeho nezávadnosti, tím spíše, je-li žalovaný státním podnikem financovaným ze státního rozpočtu. Žalovaný měl řadu možností, jak se domoci zrušení rozhodnutí orgánu veřejné moci (kterým vláda bezpochyby je), měl-li za to, že je nepřipustným zásahem do jeho práv, a to ať už postupem dle správního řádu, či soudního řádu správního. Ostatně i občanský soudní řád upravuje možnost přezkumu rozhodnutí orgánu moci výkonné ve věcech soukromoprávních (viz jeho část pátá).
34. Z výše uvedených důvodů tak soud uzavřel, že žalobci nárok na uhrazení dodatečných nákladů ve výši 5 190 950,77 Kč uplatnili řádně a včas a nárok takový je proto důvodný.
35. Výši plnění, resp. obsah provedených prací, pak soud blíže nezkoumal, neboť provedené práce v předmětném období a způsob jejich vyčíslení (včetně paušální modifikace dle závazného pokynu) prohlásili všichni účastníci za nesporný.
36. Pro úplnost soud uvádí, že nepřisvědčil námitkám žalobců, že se jedná o slabší strany, či že smlouva byla uzavírána adhezně. Žalobci jsou 3 akciové společnosti a profesionálové v oblasti provádění stavebních prací. Zcela vědomě a svobodně se přihlásili do výběrového řízení, kdy

v průběhu řízení mohli činit námitky proti zadávací dokumentaci, se kterou se mohli v dostatečném čase seznámit a rozhodnout se, zda je pro ně akceptovatelná, či nikoli.

37. Ani zavedenou praxi mezi stranami, která by svědčila o automatickém uznávání nároku žalobců v důsledku covidových opatření, soud nenalezl. Vyhlášení nouzových stavů a související opatření byly mimořádnými událostmi. Skutečnost, že žalovaný po dlouhých jednáních stran a původním odmítnutím nároku tyto námitky vzala zpět, nemůže zakládat zavedenou praxi. Tím spíše, byla-li dle slov žalobců dohoda důsledkem „jednostranně iniciované snahy ze strany žalobců o smírné řešení, nicméně nebyla akcentována ze strany žalované“ a žalobci sami vyslovili nejistotu o tom, zda žalovaný bude plnit, či nikoli.
38. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalobci byl ve sporu plně úspěšný.
39. Náklady řízení žalobce a) pak představuje částka 455 931 Kč odpovídající nákladům právního zastoupení, konkrétně odměny advokáta za zastupování podle § 137 odst. 2 o.s.ř., § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024, za 3 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 AT (převzetí zastoupení, podání žaloby a repliky) po 29 100 Kč a tři paušální náhrady po 300 Kč, dále za 2,5 úkonu po 1. 1. 2025 (závěrečný návrh, účast na jednání dne 18. 3. 2025 a účast na jednání při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí) po 29 100 Kč, tři paušální náhrady po 450 Kč, DPH 21 % a dále uhrazený soudní poplatek ve výši 259 548 Kč.
40. Náklady řízení žalobce b) představuje částka 1 200 Kč, a to za 4 úkony ve věci (podání žaloby a vyjádření k podání žalované ze dne 20. 11. 2023 a účast u jednání dne 18. 3. 2025 a 25. 3. 2025) po 300 Kč dle vyhlášky č. 254/2015 Sb.
41. Náklady řízení žalobce c) představuje částka 900 Kč, a to za 3 úkony ve věci (podání žaloby a účast u jednání dne 18. 3. 2025 a 25. 3. 2025) po 300 Kč dle vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo podat návrh na provedení exekuce.

Praha 25. března 2025

JUDr. Filip Liška v. r.
soudce